

har tegnet forsikring, selv om der ikke er indtruffet arbejdsskade eller idømt bøde.

Til § 44.

Bestemmelsen træder i stedet for gældende lovs § 19 bortset fra § 19, stk. 1, sidste pkt., jfr. bemærkningerne til § 43.

Gældende lovs ordlyd forudsætter, at den erstatningsberettigede skadelidte eller hans efterlædte først søger erstatning inddrevet hos den arbejdsgiver, som ikke har haft sin forsikring i orden. Denne fremgangsmåde anvendes ikke i praksis, idet sikringsstyrelsen i sådanne tilfælde forlods afholder ydelserne i henhold til loven og derefter søger beløbet inddrevet hos arbejdsgiveren.

Forslaget tilsigter at løvfæste sikringsstyrelsens praksis.

Til § 45.

Bestemmelsen svarer til gældende lovs § 15, stk. 1, 2. pkt.

Til § 46.

§ 46, stk. 1 og 2, erstatter gældende lovs § 15, stk. 2 og 4. Efter forslaget fastsætter socialministeren kravene til godkendelse i hvert enkelt tilfælde. Der kan dog ikke stilles krav til selskabernes basiskapital m. v., som går ud over, hvad der følger af retningslinjerne i EF's første skadesforsikringsdirektiv fra 1973 og den dertil svarende lovgivning. Ifølge direktivet skal samtlige forsikringsselskaber i medlemslandene undergives lige vilkår med hensyn til tilsyn, mindstekapital og reserver m. v. Betegnelsen „selskaber med begrænset ansvar“ er i overensstemmelse med direktivet erstattet af „aktieselskaber“.

I forslagens *stk. 3* er indsat en bestemmelse om, at forsikringsselskaberne skal være medlemmer af en pool til udligning af løntalsreguleringen af lovens løbende ydelser. Bestemmelsen, som findes i de af socialministeriet fastsatte anerkendelsesbetingelser, foreslås lovfæstet.

Stk. 4 indeholder den stramning, at det nu ubetinget kræves, at et forsikringsselskab for at opnå godkendelse skal omfatte 10.000 helårsarbejdere eller 10.000 arbejdsgivere eller må skønnes indenfor et kortere tidsrum at kunne opnå dette antal, medens betingelsen i gældende lov kun kræves opfyldt „som regel“, jfr. gældende lovs § 15, stk. 5.

Kravet anses for foreneligt med EF's første skadesforsikringsdirektiv.

Det har været sikringsstyrelsens praksis at forlange antallet dokumenteret, forinden indstilling til ministeriet om anerkendelse kunne gives. Betin-

gelsen er vanskelig at opfylde, men da blot nogle få alvorlige skadestilfælde kan medføre udbetaling af meget betydelige erstatningsbeløb, må der være en sikker forsikringsmæssig baggrund. Et selskab, der ønsker anerkendelse, må efter aftale med et anerkendt selskab tegne forsikring gennem dette med ret til overførsel, når bestanden er nået.

Til § 47.

Bestemmelserne i gældende lovs § 15, stk. 7, 8 og 11, om begrænsning af selskabernes avance, er indeholdt i forslagens § 47, stk. 1-2. De detaljerede regler om avancebegrænsningen foreslås fastsat ved bekendtgørelse.

Stk. 3 overfører gældende lovs § 18 om inddrivelse af forfaldne præmier.

Til § 48.

§ 48 svarer til § 15, stk. 12, i gældende lov. Det depositum, der er nævnt i gældende lov, er bortfaldet i overensstemmelse med EF's første skadesforsikringsdirektiv.

Den mulighed, som gældende lovs § 15, stk. 13, giver ministeren for at fritage en arbejdsgiver for at afgive risikoen ifølge loven til et forsikringsselskab, er ikke medtaget i forslaget. Som nævnt ovenfor må det af sikkerhedsgrunde for de skadelidte kræves, at flest mulige arbejdsgivere danner basis for den reserve, der skal henlægges. Dispensationsadgangen har hidtil kun været benyttet af visse religiøse ordner samt KTAS. I § 68 i overgangsbestemmelserne foreslås, at disse arbejdsgivere fortsætter den hidtidige ordning med samme retsstilling som et forsikringsselskab.

Til § 49.

§ 49 svarer til gældende lovs § 16.

Til § 50.

Bestemmelsen svarer til gældende lovs § 15 A. Bestemmelserne om sikringen af de skadelidtes og deres efterlædtes fremtidige ydelser er parallelle med bestemmelserne i lov om forsikringsvirksomhed § 69. Det er nyt, at henlæggelser for løbende ydelser for invaliditeter på under 50 pct. foreslås sikret på samme måde.

Til § 51.

Efter forslaget, som svarer til gældende lovs § 15, stk. 6 og 10, er det som hidtil socialministeren, der tildeler eller fratager et selskab godkendelsen. Af praktiske grunde overlades offentliggørelsen dog til sikringsstyrelsen.